

– OPENBAAR –

Consultatiereactie ENGIE rondom jaarverplichting groen gas

Inleiding

ENGIE heeft kennis genomen van de consultatie naar het vaststellen van de jaarverplichting groen gas (hierna: de jaarverplichting) zoals deze op 21 juli 2023 is gepubliceerd. Graag maken wij gebruik van de mogelijkheid om te reageren op het voorstel. Indien hiertoe in de gelegenheid gesteld geven wij in een persoonlijk gesprek graag een nadere toelichting op onze reactie.

Algemene reactie op het wetsvoorstel

ENGIE is van mening dat de jaarverplichting een belangrijke bijdrage zal gaan leveren aan het vergroten van groengasproductie in Nederland. Er ontstaat in de gebouwde omgeving immers een gegarandeerde vraag naar groen gas, waardoor een producent de zekerheid heeft dat er een gegarandeerde afzetmarkt is voor de door hem geproduceerde duurzame moleculen. Het zorgt er ook voor dat, naarmate het te behalen doel van de bijmengplicht oploopt, een wezenlijke CO₂-reductie gaat plaatsvinden in de gebouwde omgeving. Tegelijkertijd moet de jaarverplichting wel zodanig vormgegeven zijn dat deze voor een leverancier – als normadressaat – uitvoerbaar is. Dit ziet met name op het hebben van zoveel mogelijk flexibiliteit om aan de jaarverplichting te voldoen, maar ook (het verkrijgen van juridische duidelijkheid over het) doorbelasten van de kosten rondom de jaarverplichting.

Voorts is ENGIE van mening dat de randvoorwaarden voor het bereiken van voldoende productiecapaciteit in 2030 op orde moeten zijn. Dit betekent, zonder een uitputtende lijst op te sommen, in ieder geval het volgende:

- Een breed toegestaan pallet aan (niet) 100% biogene grondstoffen.
- Een versnelling in doorlooptijden van vergunningenprocedures.
- Een adequaat opschalingsinstrument voor het opschalen van vergassingstechnologie.¹
- Zekerheid dat groen gas gedurende het gehele jaar continue ingevoerd kan worden in (regionale) netten.
- Eisen voor invoeding groen gas in HTL- en RTL netten houden rekening met specificaties van groen gas.²
- Goed stakeholdermanagement om de acceptatiegraad van groen gas projecten te vergroten.

Alleen dan kunnen leveranciers in staat gesteld worden om daadwerkelijk aan de jaarverplichting te voldoen.

Reactie op specifieke onderdelen van het wetsvoorstel

Looptijd van de jaarverplichting

Duidelijkheid over toekomst groen gas verplichting

Zoals benoemd zorgt de jaarverplichting voor een gegarandeerde vraag naar groen gas in de gebouwde omgeving en daarmee gegarandeerde inkomsten. Volgens de memorie van toelichting zal de jaarverplichting tot in ieder geval 2030 van kracht zijn in de gebouwde omgeving. Wat er na deze datum gaat gebeuren is verder niet omschreven.³

¹ Voldoende toegekend budget per project, 'one stop shop' aanpak zodat een project niet meerdere subsidies moet aanvragen.

² Een voorbeeld hiervan is het gehalte zuurstof: in HTL netten mag maximaal 0,0005% zuurstof in groen gas zitten, terwijl het technisch gezien (en daarmee kostentechnisch) zeer lastig is om het gehalte zuurstof lager dan 0,1% – 0,2% te krijgen.

³ Niet in het wetsvoorstel en evenmin in de groen gas brief van 14 juli 2023 aan de Tweede Kamer.

Een producent van groen gas wil, om een investeringsbesluit te onderbouwen, verkoopcontracten met een minimale looptijd afsluiten.⁴ De precieze minimale looptijd zal per producent verschillen en hangt mede af van de a) risicobereidheid en b) verwachting hoe de vraag naar groen gas zich gaat ontwikkelen. Het is niet ondenkbaar dat veel producenten een looptijd van meer dan vijf jaar hanteren. Als een verkoopcontract wordt afgesloten met een looptijd die korter is dan deze vijf jaar, ontstaat er een breekpunt in een contract (ook al zijn er andere markten voor groen gas beschikbaar). Het is voor een producent daarmee van belang dat er duidelijkheid bestaat over wat er na 2030 gaat gebeuren: voortzetting van de bijmengplicht of een verplichte rol voor groen gas in een andere markt. Hoe meer zekerheid er is, hoe hoger de bereidheid kan zijn om contracten met een kortere looptijd af te sluiten.

Mogelijkheid tot lenen

Introductie van de optie lenen

Het wetsvoorstel biedt thans geen mogelijkheid om een gedeelte van de jaarverplichting – binnen vooraf bepaalde grenzen – in enig jaar door te schuiven naar een daaropvolgend jaar of jaren.⁵ Dit heeft echter wel meerwaarde voor een leverancier als er onvoldoende GGE's beschikbaar zijn die gebruikt mogen worden om aan de jaarverplichting in jaar x te voldoen. Via de optie 'lenen' kan een leverancier een gedeelte van zijn jaarverplichting doorschuiven naar e.g. 2026. Vervolgens kan de leverancier dat gedeelte van de jaarverplichting invullen met GGE's die in 2026 ingezet mogen worden om aan de jaarverplichting te voldoen. Dit kan behulpzaam zijn als er in 2026 een nieuwe groen gas installatie operationeel wordt (waar een leverancier reeds capaciteit heeft gecontracteerd). Lenen kan daarmee een manier zijn voor een leverancier om geen (of een beperkte) buy-out te moeten doen of zelfs een boete te moeten betalen. Dit is temeer van belang omdat a) de omvang van de jaarverplichting snel zal oplopen en b) een nieuwe groen gas installatie – vanwege vergunningenprocedures – mogelijk later operationeel wordt dan gepland.

Mogelijkheid tot sparen

Verplichting of optionaliteit van de optie sparen

In artikel 9.9.5.6 van het wetsvoorstel is opgenomen dat op 1 juli van enig kalenderjaar op de rekening van een leverancier aan eindafnemers een gedeelte van de GGE's **wordt** gespaard ten behoeve van een volgend kalenderjaar. In de memorie van toelichting wordt echter gesteld dat een leverancier een deel van het aantal GGE's dat na het voldoen aan de jaarverplichting op zijn rekening staat kan sparen. Dit lijkt haaks op elkaar te staan en maakt het onduidelijk of sparen nu verplicht of optioneel is. Verduidelijking op dit punt is daarmee nodig.

Maximum spaarpercentage

In artikel 9.9.5.6 van het wetsvoorstel is vastgelegd dat een gedeelte van GGE's ten behoeve van een volgend jaar gespaard kunnen worden. Het valt niet goed in te zien waarom er een maximum spaarpercentage wordt ingesteld. Om verschillende redenen zou sparen onbeperkt mogelijk moeten zijn:

- In latere jaren van de jaarverplichting is er een tekort aan GvO's (en daarmee GGE's) als de bouw van groengas installaties achterblijft bij het benodigde groeipad.
- De leveringsportfolio van een leverancier wordt groter vanwege toename aan aantal klanten (hetzij door werving, het zij door bijvoorbeeld een overname van een portfolio van een andere leverancier).

⁴ Hiermee heeft een producent de zekerheid van bepaalde inkomsten. Dit is van belang vanuit het oogpunt van de business case, maar ook vanuit financieringsperspectief. Een financier wil namelijk graag dat een project voorspelbare kasstromen kent.

⁵ In het vierde lid van artikel 9.9.2.7 is wel opgenomen dat een leverancier een tekort aan GGE's, zodra NEa op 1 juli heeft afgeboekt, binnen drie maanden moet aanvullen. Dit is volgens ENGIE echter geen leenmogelijkheid, maar herstel­mogelijkheid.

Buy-out

Dwingendheid van de buy-out

Op grond van artikel 9.9.2.6 in het wetsvoorstel **kan** een leverancier besluiten, indien het in enig jaar niet kan voldoen aan de geldende jaarverplichting, om gebruik te maken van een buy-out. Het gebruik van een buy-out lijkt daarmee niet verplicht te zijn. Echter, een leverancier zal er in de praktijk wel gebruik van maken als het niet over afdoende GGE's beschikt om aan de jaarverplichting te voldoen. Een leverancier kan anders geconfronteerd worden met een handhavingsmaatregel die door de NEa opgelegd kan worden. De kosten hiervan kunnen mogelijk veel hoger uitvallen dan het betalen van een financiële vergoeding via de buy-out.

Het is verdedigbaar dat een leverancier is aangewezen op een buy-out als dit het gevolg is van a) zijn eigen nalaten of b) het in gebreke blijven van een producent met wie een contract is gesloten. In het eerste geval had een leverancier eerder GvO's moeten inkopen (of reeds bestaande GGE's moeten overkopen), terwijl in het tweede geval de producent aansprakelijk gesteld kan worden. Echter, het kan ook voorkomen dat een leverancier buiten zijn schuld om geen GvO's of GGE's kan inkopen op de markt.⁶ Dit zal in het begin dat de jaarverplichting van kracht is naar verwachting niet het geval zijn: de omvang is dan nog relatief laag is. Echter, om in latere jaren te voldoen aan de jaarverplichting moet een leverancier GvO's verkrijgen die afkomstig zijn van additionele groen gas installaties. Als een leverancier geen GvO's (of GGE's) kan verkrijgen en alles in het werk heeft gesteld om deze te verkrijgen, is het lastig uitlegbaar waarom toch een buy-out (of boete) betaalt moet worden.

Doorbelasten van de kosten gerelateerd aan een buy-out

Volgens de memorie van toelichting van het wetsvoorstel houdt een buy-out in dat een leverancier de mogelijkheid krijgt om zijn verplichting geheel of gedeeltelijk af te kopen. In ruil hiervoor ontvangt een leverancier enkel een gedeeltelijke vrijstelling van de jaarverplichting. De transactie vertegenwoordigt daarbij geen hoeveelheid groen gas die voor andere doeleinden gebruikt kan worden.

Het is niet duidelijk (gegeven deze uitleg) in hoeverre de kosten die gepaard gaan met een buy-out onderdeel mogen zijn van het leveringstarief. Deze vraag is zondermeer van belang zolang de ACM via de vangnetregulering leveringstarieven toetst op redelijkheid. Indien de ACM van mening is dat de kosten van een buy-out niet doorbelast kunnen worden, zal het leveringstarief namelijk als te hoog worden bestempeld en moet het tarief normaliter neerwaarts worden bijgesteld. Echter, ook als deze regulering wordt afgeschaft is de vraag nog steeds relevant. In artikel 5.2 van de concept Energiewet wordt namelijk geregeld dat de ACM erop toe ziet dat huishoudelijk eindafnemers en micro-ondernemingen verzekerd zijn van de levering van elektriciteit of gas tegen concurrerende, eenvoudig en duidelijk vergelijkbare, transparante en niet-discriminerende prijzen. De ACM kan hiertoe een bindende gedragslijn opleggen en informatie opvragen bij leveranciers. Het is onduidelijk of de ACM op basis van deze bepaling straks nog iets mag vinden over doorbelasten van de buy-out kosten.

In de memorie van toelichting staat het volgende: '*een buy-out geeft zekerheid over de maximale impact op de energierekening van consumenten*'. Hierin zou wellicht gelezen kunnen worden dat doorbelasting van de buy-out via het leveringstarief is toegestaan. Echter, een dergelijke bepaling staat niet in het wetsvoorstel en daarmee blijft onduidelijkheid bestaan. Om deze reden moet in het wetsvoorstel zelf en in de memorie van toelichting meer duidelijkheid hierover geboden worden. Voor zover dat niet kan of de wetgever dat niet wil, moet de ACM hierover ex ante duidelijkheid verschaffen. Overigens valt er te bepleiten dat de kosten van een buy-out, nu deze optie tot ontheffing van de jaarverplichting door de overheid zelf geïntroduceerd wordt, doorbelast mogen worden.

⁶ Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn als er een nieuwe leverancier op de markt komt, terwijl er op dat moment geen GvO's meer te krijgen zijn. Deze leverancier heeft niet kunnen anticiperen op de bijmengplicht.

Verlenen van een ontheffing

Volgens het wetsvoorstel kan het bestuur van de NEa op aanvraag een ontheffing verlenen aan een leverancier voor het geheel of een deel van de jaarverplichting gas uit hernieuwbare bronnen. Het lijkt erop dat in de algemene maatregel van bestuur – zoals genoemd in lid 4 van artikel 9.9.2.6 van het wetsvoorstel – geen regels vastgelegd gaan worden hoe (e.g. welk afwegingskader moet gehanteerd worden) het bestuur van de NEa gaat bepalen of ontheffing wordt verleend. Dit moet echter van tevoren wel duidelijk en bekend zijn.

Gebruik van GGE's in de jaarverplichting

Uitgifte GGE's in de periode 1 januari – 1 juli van een kalenderjaar

Aan de NEa wordt in artikel 9.9.4.6 van het wetsvoorstel het verbod opgelegd om in de periode 1 januari – 1 juli GGE's uit te geven voor GvO's die in diezelfde periode zijn ingeboekt. Wel is het de NEa toegestaan om voor in het voorafgaande kalenderjaar ingeboekte GvO's die tussen 1 januari en 1 juli worden ingeboekt GGE's uit te geven. Volgens de memorie van toelichting is de ratio van deze bepaling dat een leverancier tot 1 juli de tijd heeft om aan de jaarverplichting over het voorafgaande jaar te voldoen. Als tot 1 juli GGE's in het GGE-register komen die in het lopende jaar zijn uitgegeven, kan volgens de memorie van toelichting niet worden voorkomen dat de jaarverplichting uit het voorafgaande jaar met die GGE's wordt ingevuld.

Deze bepaling is lastig te begrijpen en moet beter geformuleerd worden in het wetsvoorstel (en beter uitgelegd worden in de memorie van toelichting). In de bepaling kan evenwel gelezen worden dat de wetgever wil regelen dat de jaarverplichting in jaar x (e.g. 2025) niet met GGE's ingevuld mag worden die zijn gecreëerd met GvO's die – in dit voorbeeld – in 2026 zijn gecreëerd. Dit maakt het voor een leverancier alleen maar lastiger om aan de jaarverplichting te voldoen (en een buy-out te voorkomen). Het is in dat geval niet mogelijk om GvO's van een nieuwe groen gas installatie die in de eerste maanden van (in dit voorbeeld: 2026) operationeel is te gebruiken om aan de jaarverplichting voor 2025 te voldoen. Een leverancier weet echter pas op 15 mei hoeveel GGE's precies nodig zijn om aan de jaarverplichting te voldoen. Mogelijk heeft een leverancier dan te weinig GGE's beschikbaar omdat deze een hogere doelstelling toegerekend krijgt dan initieel zelf ingeschat. In dat geval kan een leverancier enkel gebruik maken van reeds bestaande GGE's die eerder zijn uitgegeven met GvO's uit het voorgaande jaar. Dit maakt het lastig om alsnog te voldoen aan de plicht.

Het is, kijkend naar artikel 9.9.5.6 van het wetsvoorstel, wel mogelijk om op 1 juli een overschot aan GGE's na afschrijving mee te nemen naar het daaropvolgende jaar. Dit zou impliceren dat het wel mogelijk is om met GvO's – voor zover tijdig omgezet in een GGE – uit een eerder jaar aan de jaarverplichting te voldoen, maar niet uit een later jaar. Niet valt in te zien waarom dit 'voorwaarts' handelen wel mag en 'terugwaarts' handelen wordt verboden.

Gebruik van GvO's die in 2024 zijn uitgegeven

De jaarverplichting treedt per 2025 in werking. Het is niet duidelijk in hoeverre GvO's die in 2024 zijn uitgegeven ook gebruikt mogen worden om GGE's te verkrijgen die inzetbaar zijn om te voldoen aan de jaarverplichting. Omdat de algemene verwachting is dat het voor leveranciers uitdagend is om aan de jaarverplichting te voldoen, moeten alle GvO's (voor zover nog geldig) ingezet kunnen worden.

Jaarverplichting in relatie tot SDE++ subsidie

Combinatie jaarverplichting en SDE++

Uit de memorie van toelichting volgt dat een producent – indien deze een SDE-beschikking heeft – maandelijks moet kiezen of op een GvO een subsidieclaim wordt gelegd of dat deze ongesubsidieerd blijft. Als een GvO gebruikt gaat worden in de jaarverplichting, mag deze geen SDE++ ontvangen hebben. Hiertoe kiest de wetgever om overstimulering te voorkomen.

ENGIE is het eens met de gedachte dat een GvO een bepaalde waarde heeft als deze wordt ingezet in de jaarverplichting. Overstimulering door het uitbetalen van SDE++ subsidie moet uit dit oogpunt voorkomen worden. Tegelijkertijd vormt een SDE-beschikking een belangrijk financieel vangnet voor een groen gas producent. Hoewel de jaarverplichting de waarde van een GvO naar verwachting zal doen stijgen, kan de prijs van een GvO op enig moment wellicht onder een bepaald niveau komen. Indien een producent in dergelijke gevallen aanspraak kan maken op SDE++, zorgt dit voor voorspelbare kasstromen. Dit kan niet alleen de business case van een groen gas installatie verbeteren, maar er ook voor zorgen dat een financier lagere financieringskosten rekent. Om deze redenen meent ENGIE dat de mogelijkheid ingebouwd moet worden dat een producent die over een SDE-beschikking beschikt aanspraak kan maken op SDE++ indien de opbrengst van een GvO die is gebruikt om aan de jaarverplichting te voldoen te laag is om de kosten van een producent te dekken.

Reeds lopende leveringscontracten en tussentijds aanpassen afgesproken tarieven

Leveranciers sluiten sinds enige tijd, mede op verzoek van het Kabinet, weer vaste prijs contracten af met afnemers. In dergelijke contracten ligt het leveringstarief voor de looptijd van het contract vast. De jaarverplichting zelf treedt naar verwachting op 1 januari 2025 in werking. Echter, alle vaste prijs contracten die een leverancier vanaf vandaag afsluit met een looptijd van drie jaar zijn nog steeds van kracht zodra de bijmengverplichting in werking treedt. Een leverancier wil de kosten van de bijmengverplichting, nu deze van overheidswege wordt geïntroduceerd, kunnen doorbelasten aan zijn afnemers. Of dit mogelijk is hangt mede af van wat hierover in de algemene voorwaarden en/of productvoorwaarden geregeld is. Indien dit niet mogelijk is, dan moet een leverancier de kosten voor de jaarverplichting zelf dragen. Omdat het op dit moment nog helemaal niet zeker is dat de jaarverplichting (in zijn huidige vorm) daadwerkelijk ingevoerd gaat worden, is het mogelijk dat een leverancier zijn algemene voorwaarden en/of productvoorwaarden hierop nu nog niet heeft aangepast.

Om de kosten van de bijmengverplichting via het leveringstarief terug te verdienen zijn er verschillende opties mogelijk. Hieronder staan er twee genoemd

- In het wetsvoorstel wordt een bepaling opgenomen die regelt dat de jaarverplichting niet van kracht is op reeds lopende (vaste prijs) contracten op het moment dat de jaarverplichting van kracht wordt.
- De wet regelt dat een leverancier, nu de jaarverplichting vanuit overheidswege is opgelegd, de kosten daarvan bij de eindafnemer in rekening mag brengen (ook bij een reeds lopend (vaste prijs) contract).

Vaststellen jaarverplichting per leverancier

Volgens artikel 9.9.2.1 van het wetsvoorstel berekent de NEa per leverancier, op basis van het marktaandeel van een leverancier in de totale leveringen aan eindafnemers, de hoeveelheid te behalen broeikasgasemissiereductie. In het wetsvoorstel is niets geregeld over de mogelijkheid voor een leverancier om tegen de vaststelling van de jaarverplichting door de NEa in bezwaar te gaan of in ieder geval, voor zover niet vertrouwelijk, inzage te krijgen in de berekening. Dit is van belang, omdat de vaststelling financiële gevolgen heeft voor een leverancier, met name als zijn aandeel in de jaarverplichting ten onrechte groter lijkt vastgesteld dan verwacht.

Definities en begrippen

Definitie van een 'kleine aansluiting'

Volgens het wetsvoorstel wordt voor het begrip kleine aansluiting aangesloten bij de definitie zoals opgenomen in de concept Energiewet. Het is echter mogelijk dat de Energiewet nog niet in werking is getreden op het moment dat de jaarverplichting van kracht wordt. In hoeverre kan een leverancier die wil voldoen aan de jaarverplichting zich in dat geval baseren op een definitie die (nog) niet van kracht is? Dit punt geldt overigens ook voor andere definities in het wetsvoorstel waar wordt aangesloten bij een definitie in de nieuwe Energiewet.

Huidige definitie 'garanties van oorsprong'

In het wetsvoorstel is een definitie opgenomen voor het begrip 'garantie van oorsprong'. Deze definitie is anders dan de definitie zoals opgenomen in de concept Energiewet en de regeling 'garanties van oorsprong en certificaten van oorsprong'. Vanuit rechtszekerheid is het niet wenselijk dat er voor hetzelfde begrip, tenzij deze een wezenlijk andere betekenis moeten hebben, verschillende definities zijn: dit gaat leiden tot onduidelijkheid en spraakverwarring. In het wetsvoorstel wordt gerefereerd aan de Energiewet en verwezen naar in de Energiewet gehanteerde terminologie. Het is niet duidelijk waarom dit voor het begrip garantie van oorsprong niet gedaan is.

Het begrip 'marktdeelnemers'

In artikel 9.9.1.2 van het wetsvoorstel is het volgende opgenomen:

Bij ministeriële regeling worden regels gesteld over de invoer en het gebruik van informatie door producenten van gas uit hernieuwbare bronnen en andere marktdeelnemers in de Uniedatabank als bedoeld in artikel 31bis, van de richtlijn hernieuwbare energie.

Het begrip 'marktdeelnemers' is verder niet gedefinieerd in het wetsvoorstel en daarmee is niet duidelijk wat hieronder verstaan moet worden. Omdat de energiemarkten vele marktdeelnemers kent, is het verstandig om in het wetsvoorstel een definitie op te nemen van dit begrip (of te verwijzen waar dit begrip reeds is gedefinieerd).

Huidige definitie 'onderneming'

In het wetsvoorstel is een definitie opgenomen voor het begrip 'onderneming'. Deze definitie is anders dan de definitie zoals is opgenomen in de concept Energiewet. Vanuit rechtszekerheid is het niet wenselijk dat er voor hetzelfde begrip, tenzij deze een wezenlijk andere betekenis hebben, verschillende definities zijn: dit gaat leiden tot onduidelijkheid en spraakverwarring. In het wetsvoorstel wordt gerefereerd aan de Energiewet en verwezen naar in de Energiewet gehanteerde terminologie. Het is niet duidelijk waarom dit voor het begrip onderneming niet gedaan is.

Aandachtspunten voor nog te ontwikkelen lagere regelgeving

- In artikel 9.9.4.2 van het wetsvoorstel wordt geregeld dat gas uit hernieuwbare bronnen op de in te boeken garanties van oorsprong moet voldoen aan in een algemene maatregel van bestuur (hierna: AMvB) gestelde a) duurzaamheids- en broeikasgasemissiereductiecriteria en b) overige eisen. ENGIE is van mening dat bij de uitwerking van deze eisen aansluiting gezocht moet worden bij EU-regelgeving (e.g. de REDII en straks de REDIII) en geen (aanvullende) nationale regels introduceren die een gelijk speelveld tussen Nederland en omringende landen tegengaat.
- In artikel 9.9.1.2 van het wetsvoorstel is vastgelegd dat bij ministeriële regeling (hierna: MR) regels worden gesteld over de invoer en het gebruik van informatie door producenten van gas uit hernieuwbare bronnen en andere marktdeelnemers in de Uniedatabank als bedoeld in de RED. Volgens ENGIE moeten deze regels zoveel mogelijk aansluiten bij reeds bestaande regels om dubbel rapporteren te voorkomen. Ook moeten de regels die gesteld worden interoperabel zijn met de Uniedatabank.
- In artikel 9.9.2.3 van het wetsvoorstel is vastgelegd dat in een AMvB nadere eisen gesteld kunnen worden aan de verificateur en verificatie die een leverancier aan eindafnemers moet verstrekken aan de NEa. Het is onduidelijk wat een energieverificatie door een verificateur precies behelst. Dit is echter wel van belang om juist en tijdig aan de NEa te rapporteren. Om deze reden moet het wetsvoorstel niet stellen dat een AMvB opgesteld *kan* worden, maar moet deze opgetuigd worden.

In alle gevallen geldt dat de lagere regelgeving zo snel mogelijk opgetuigd moet worden. Dit stelt een leverancier namelijk in staat om zo snel mogelijk maatregelen te treffen om aan de jaarverplichting te kunnen voldoen. Op zijn beurt weet een producent ook in een zo vroeg mogelijk stadium aan welke eisen te produceren groen gas ten behoeve van de bijmengverplichting moet voldoen.